

Bruxelles, 22.1.2018
COM(2018) 39 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU
privind punerea în aplicare a Codului vamal al Uniunii și exercitarea competenței de a
adopta acte delegate în temeiul articolului 284 din acesta

1. INTRODUCERE

La 9 octombrie 2013, Uniunea Europeană (UE) a adoptat Codul vamal al Uniunii („CVU”). Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii¹ a intrat în vigoare la 30 octombrie 2013, deși dispozițiile sale cele mai importante au produs efecte începând cu 1 mai 2016.

CVU definește un cadru juridic pentru normele și procedurile vamale pe teritoriul vamal al UE care este adaptat la realitățile comerțului modern, cum ar fi integrarea la nivel mondial a sistemelor de producție și de livrare, comerțul electronic și instrumentele moderne de comunicare. Scopul său este de a facilita fluxul mărfurilor care tranzitează Uniunea sau circulă înspre teritoriul Uniunii și dinspre Uniune în afara acesteia, astfel încât să sporească competitivitatea întreprinderilor europene, protejând, în același timp, mai bine interesele financiare și economice ale Uniunii și ale statelor membre, precum și siguranța și securitatea consumatorilor din UE. Pentru a atinge aceste obiective, CVU urmărește, în special, să finalizeze evoluția activităților vamale către un mediu care să nu fie pe suport de hârtie, să fie integrat și complet electronic. CVU stabilește norme comune și cerințe în materie de date pentru declarațiile prelabile la sosire și la ieșire, notificările, cererile și deciziile vamale. Aceasta implică actualizarea sau crearea a șaptesprezece sisteme electronice.

În timp ce dispozițiile legislative ale CVU sunt în prezent în vigoare, cele șaptesprezece sisteme electronice sunt implementate gradual și, prin urmare, CVU prevede, de asemenea, o perioadă de tranziție, până la sfârșitul anului 2020, pe parcursul căreia sistemele pe suport de hârtie sau electronice existente pot continua să fie utilizate pentru chestiunile din domeniul vamal pentru care nu sunt încă disponibile noile sisteme electronice. Se aplică, de asemenea, o perioadă de tranziție în cazul autorizațiilor (de exemplu, pentru tratarea ca operatori economici autorizați sau pentru utilizarea „regimurilor speciale” vamale) eliberate în conformitate cu precedentă legislație-cadru în domeniul vamal, Codul vamal comunitar, care poate continua să se aplice până cel târziu în aprilie 2019.

În pofida faptului că CVU se află încă în această etapă de tranziție, Comisia Europeană a pregătit prezentul raport pentru a evalua stadiul în care se află punerea în aplicare a dispozițiilor legislative și procesul de implementare a sistemelor electronice. Raportul răspunde unei solicitări din partea Parlamentului European într-o rezoluție din 19 ianuarie 2017², precum și invitației lansate de Consiliu în Concluziile sale privind acțiunile ulterioare Codului vamal al Uniunii din 29 septembrie 2016³.

În plus, Comisia raportează prin prezentul document Parlamentului European și Consiliului, conform solicitării, cu privire la modul în care utilizează delegarea de competențe pentru a adopta acte delegate, conferită prin articolul 284 din CVU.

Comisia a pregătit prezentul raport pe baza discuțiilor cu statele membre ale UE și cu întreprinderile europene pe tema aspectelor legate de punerea în aplicare a CVU și pe baza propriei sale analize.

¹ JO L 269, 10.10.2013, p. 1. O rectificare (JO L 287, 29.10.2013, p. 90) a corectat o eroare tipografică apărută în textul din 10 octombrie, în care data de punere în aplicare apărea ca fiind 1 iunie 2016. Textul votat de Parlamentul European și de Consiliu prevedea data de punere în aplicare ca fiind 1 mai 2016.

² Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2017 privind abordarea provocărilor legate de punerea în aplicare a Codului vamal al Uniunii și răspunsul Comisiei - 2016/3024 (RSP).

³ Concluziile Consiliului privind acțiunile ulterioare Codului vamal al Uniunii (JO C 357, 29.09.2016, p. 2).

2. CONTEXT

a. Structura juridică

CVU a înlocuit Codul vamal comunitar din 1992 („CVC”), care a reprezentat prima încercare de a consolida reglementările vamale ale UE. Deși CVC a fost o realizare majoră și o facilitare pentru întreprinderi la acel moment, procedurile și practicile în temeiul acestuia s-au bazat pe utilizarea documentației pe suport de hârtie, care nu era adecvată unui mediu de afaceri electronic mai modern. În plus, responsabilitățile din ce în ce mai mari ale autorităților vamale în chestiuni care depășesc colectarea taxelor vamale (cum ar fi abordarea provocărilor în materie de securitate și siguranță, mișcările ilegale de numerar și mărfurile contrafăcute) au impus adoptarea unor dispoziții legislative pentru o organizare mai eficientă a controalelor vamale.

Acest lucru a determinat Comisia să efectueze o evaluare cuprinzătoare a impactului în scopul de a stabili abordarea potrivită pentru a face față provocărilor viitoare din domeniul vamal⁴, iar pe baza rezultatelor acestei evaluări a impactului, Comisia a prezentat o propunere pentru un Cod vamal modernizat al UE („CVM”) și o decizie privind o vamă electronică la sfârșitul anului 2005. Cu toate acestea, din diverse motive, dar în special ca urmare a faptului că Tratatul de la Lisabona⁵ a introdus o nouă arhitectură juridică, cu noi norme și proceduri privind adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare care însoțesc regulamentele principale, Comisia a fost obligată să „reformeze” CVM înainte de data planificată de punere în aplicare a acestuia.

Prin urmare, la 20 februarie 2012, Comisia a propus CVU ca o reformare a CVM, incluzând articole care împuternicesc Comisia să adopte norme detaliate de completare și de punere în aplicare, care au aliniat legislația vamală a UE la cerințele Tratatului de la Lisabona.

CVU a intrat în vigoare la 30 octombrie 2013, însă numai dispozițiile privind competențele Comisiei au produs efecte începând de la acea dată, în timp ce celelalte dispoziții ale codului au devenit aplicabile de la 1 mai 2016. În acest interval, Comisia a făcut uz de competențele sale pentru a adopta următoarele acte juridice, care, împreună cu codul, constituie pachetul legislativ CVU:

- i. „Actul delegat” al CVU⁶, care completează anumite elemente neesențiale ale codului;
- ii. „Actul de punere în aplicare” al CVU⁷, care stabilește norme procedurale uniforme pentru punerea în aplicare a CVU;
- iii. „Actul delegat de tranziție” al CVU⁸, care prevede mijloace alternative pentru schimbul și stocarea informațiilor vamale atât timp cât sistemele electronice aferente CVU nu sunt operaționale și

⁴ SEC(2005)1543.

⁵ JO C 306, 17.12.2007, p. 1-271.

⁶ Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

⁷ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

⁸ Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 (JO L 69, 15.3.2016, p. 1).

- iv. „Programul de lucru” al CVU⁹, care a luat forma unei decizii de punere în aplicare a Comisiei de stabilire a planificării sistemelor informatice.

În plus, ca urmare a unui dialog permanent cu reprezentanți ai sectorului comercial, cu Parlamentul European și cu statele membre, care a dus la identificarea unor probleme tehnice, Comisia, împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul, a acționat rapid pentru a soluționa aceste probleme prin adoptarea următoarelor modificări ale pachetului legislativ chiar înainte de intrarea în vigoare a noilor norme:

- v. Două modificări ale actului delegat al CVU:
- La 1 mai 2016¹⁰, actul delegat tranzitoriu a modificat actul delegat pentru a asigura o tranziție lină de la CVC la CVU. S-a constatat că unele dispoziții ale actului delegat nu pot fi aplicate până când sistemele informatice nu sunt pe deplin operaționale și, prin urmare, au fost necesare anumite măsuri tranzitorii nu doar în cadrul CVU, ci și în actul delegat, pentru a se permite utilizarea în continuare a sistemelor bazate pe documente pe suport hârtie sau a sistemelor alternative până când sistemele informatice devin operaționale.
 - Au fost rectificate două dispoziții¹¹ ale actului delegat al CVU care omiseseră din greșeală o dispoziție de facilitare din CVC. Rectificarea asigură continuarea prezumției unei declarații de admitere temporară sau de reexport în cazul traficului turistic și al anumitor mărfuri specifice cum ar fi paleți și containere, precum și navele și aeronavele care traversează teritoriul vamal. Pentru aeronavele care traversează frontiera UE în special, obligația de a furniza declarații verbale sau scrise ar fi afectat în mod grav traficul de frontieră și traficul turistic.
- vi. O rectificare tehnică a anexei 12 la actul delegat tranzitoriu al CVU¹², care stabilește formularele ce trebuie utilizate pentru cereri și autorizații.

În fine, în aprilie 2016, Comisia a făcut uz de competența conferită prin articolul 50 din CVU de a adopta o decizie de punere în aplicare a Comisiei¹³ de instituire a normelor pentru stabilirea unor criterii și standarde de risc comune pentru analiza riscurilor de securitate și siguranță în vederea aplicării armonizate a anumitor controale vamale în temeiul Codului vamal al Uniunii.

b. Obiective și conținut legislativ

În conformitate cu necesitățile actuale, CVU urmărește să ofere un grad mai mare de securitate juridică și de uniformitate, în beneficiul atât al întreprinderilor, cât și al administrațiilor vamale, să simplifice normele și procedurile, să faciliteze tranzacțiile vamale

⁹ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/578 a Comisiei din 11 aprilie 2016 de stabilire a programului de lucru referitor la dezvoltarea și instalarea sistemelor electronice prevăzute în Codul vamal al Uniunii (JO L 99, 15.4.2016, p. 6), care înlocuiește versiunea anterioară a programului de lucru stabilit în Decizia de punere în aplicare (UE) 2014/255 a Comisiei din 29 aprilie 2014 (JO L 134, 7.5.2014, p. 46-53).

¹⁰ Actul delegat tranzitoriu a modificat articolele 2, 3, 104, 106, 112, 113, 128, 138, 141, 144, 146, 181 și 184 din actul delegat al CVU și a adăugat articolele 122a, 124, 124a, 126, 126a și 129a-129d.

¹¹ Regulamentul delegat (UE) 2016/651 al Comisiei din 5 aprilie 2016 (JO L 111, 27.4.2016, p. 1) a rectificat articolele 136 și 141 din actul delegat al CVU.

¹² Regulamentul delegat (UE) 2016/698 al Comisiei din 8 aprilie 2016 de rectificare a actului delegat tranzitoriu.

¹³ Decizia de punere în aplicare C 2016/2422 a Comisiei din 27 aprilie 2016 privind stabilirea unor criterii comune de risc pentru analiza riscului de securitate și de siguranță.

mai eficiente și să realizeze automatizarea completă a tuturor procedurilor și proceselor vamale. În același timp, scopul CVU este de a oferi o mai bună protecție a intereselor financiare și economice ale Uniunii și ale statelor membre. În plus, acesta urmărește să ia în considerare evoluția politicilor și a legislației în alte domenii care ar putea avea impact asupra legislației vamale, cum ar fi cele legate de siguranța și securitatea importurilor. Unele dintre cele mai importante modificări legislative din cadrul CVU, în conformitate cu obiectivele menționate mai sus, sunt următoarele:

- *Nu mai există nicio limitare a dreptului unui reprezentant vamal* de a presta servicii într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit, astfel încât să se asigure condiții de concurență echitabile pentru comerțul din cadrul uniunii vamale.
- *Norme armonizate privind procesul de luare a deciziilor* de către statele membre, inclusiv a celor referitoare la eliberarea de autorizații de către vamă. Acestea sunt destinate să aducă beneficii comerțului prin creșterea previzibilității, facilitarea procedurilor de depunere a cererilor și prin introducerea unor norme îmbunătățite și mai stricte privind dreptul unui comerciant de a fi ascultat înainte de adoptarea unei decizii nefavorabile.
- *Noi simplificări ale proceselor de vămuire* Criteriile referitoare la operatorul economic autorizat (AEO) pot fi utilizate pentru a se stabili dacă operatorii economici fără statut de AEO pot beneficia de anumite simplificări, în timp ce alte simplificări sunt disponibile numai pentru AEO:
 - Simplificările pentru care se aplică unele sau toate criteriile referitoare la AEO includ următoarele: i) reprezentantul vamal care dorește să presteze servicii într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit; ii) reducerea garanțiilor globale în ceea ce privește taxele vamale datorate; iii) aprobarea unui alt loc decât biroul vamal competent pentru prezentarea mărfurilor; iv) autorizația de a depune declarații vamale sub formă de „înscrisoare în evidențele declarantului”; v) autorizație pentru simplificările legate de tranzit, vi) autorizație pentru exploatarea unui spațiu de depozitare temporară, vii) autorizații de utilizare a regimurilor speciale (antrepozitare vamală, destinație finală, admitere temporară și perfecționare activă și pasivă).
 - Beneficii disponibile numai pentru AEO (ca o compensație pentru obligația actuală ce le revine comercianților care doresc să obțină statutul de AEO de a îndeplini criterii suplimentare): i) reducerea totală sau parțială a garanției care trebuie furnizată pentru a beneficia de amânarea plății taxelor; ii) vămuirea centralizată, care permite operatorilor să depună declarații vamale și să plătească taxe la nivel central din locul în care sunt stabiliți și nu în alte state membre în care mărfurile sunt prezentate în vamă; iii) derogarea de la obligația ca mărfurile să fie prezentate în conformitate cu simplificarea „înscrisoare în evidențele declarantului”; iv) „autoevaluare”, care permite operatorilor economici fiabili să calculeze valoarea taxelor de plătit și să efectueze anumite controale în numele vămii și v) permisiunea de a deplasa mărfuri către un alt stat membru în timp ce acestea sunt încă plasate în depozitare temporară (adică înainte ca acestea să fie plasate sub un regim vamal).
- *Standardizarea normelor aplicabile deciziilor vamale obligatorii privind tarifele și originea:* i) valabilitatea unei decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (ITO) este redusă de la șase la trei ani, în conformitate cu limita aplicabilă

informațiilor obligatorii privind originea și (ii) decizia ITO este obligatorie în prezent pentru titular, ceea ce înseamnă că acesta trebuie să informeze autoritățile vamale că deține o decizie ITO pentru mărfurile declarate, astfel încât să se evite cererile multiple de ITO (*BTI shopping*).

- *Introducerea garanțiilor obligatorii* pentru toate procedurile vamale, astfel încât să se protejeze resursele proprii și interesele financiare ale UE, împreună cu disponibilitatea reducerilor pentru operatorii economici foarte fiabili și derogările pentru AEO.
- *Noi norme de siguranță și de securitate care necesită înregistrarea multiplă la intrare*, și anume nu numai de către transportator, ci și de către comisionarul de transport, ci și chiar de către destinatar, asigurându-se astfel alinierea dispozițiilor la standardele internaționale (de exemplu, Cadrul de standarde pentru securizarea și facilitarea comerțului mondial al Organizației Mondiale a Vămirilor).
- *Relaxarea normelor privind depozitarea temporară*, inclusiv prelungirea perioadei de depozitare la 90 de zile (spre deosebire de perioadele anterioare de 20 sau de 45 de zile, în funcție de transportarea sau nu a mărfurilor pe cale maritimă) și permiterea deplasării mărfurilor aflate sub regim de depozitare temporară între spații fără a fi necesară plasarea sub regim de tranzit.
- *Fuziunea regimurilor vamale de „perfecționare activă”, de „transformare sub control vamal” și de distrugere a mărfurilor*. În plus, titularul unei autorizații de utilizare a unui regim vamal dispune în prezent de mai mult timp pentru a decide dacă trebuie să reexporte mărfurile finale, să le distrugă sau să le pună în liberă circulație.

c. Sisteme electronice

În temeiul CVU, schimbul de informații între operatorii economici și autoritățile vamale, precum și între autoritățile vamale trebuie ca, până cel târziu în 2020, să se bazeze în întregime pe tehnici electronice de prelucrare a datelor. Acesta este perceput ca un pas extrem de important către facilitarea comerțului legitim, reduce sarcinilor administrative și asigurarea faptului că cerințele armonizate se aplică în întreaga UE. Pentru a atinge acest obiectiv, sunt în curs de dezvoltare sau modernizare șaptesprezece sisteme electronice, în conformitate cu calendarul stabilit în programul de lucru al CVU. Aceste sisteme pot fi împărțite în două categorii: i) paisprezece sisteme transeuropene care trebuie să fie dezvoltate sau modernizate de Comisie în cooperare cu statele membre, inclusiv sisteme centrale și sisteme care au o componentă națională ce urmează să fie pusă în aplicare de statele membre și ii) trei sisteme naționale care trebuie să fie dezvoltate sau modernizate de statele membre.

Cele paisprezece sisteme transeuropene (inclusiv cele cu componente naționale) sunt următoarele:

1. Sistemul exportatorilor înregistrați – *REX* (nou): urmărește să pună la dispoziție informații actualizate privind exportatorii înregistrați stabiliți în țările SGP (țările care beneficiază de sistem generalizat de preferințe al UE care oferă acces preferențial la piața UE) și operatorii din Uniunea Europeană care exportă în țările SGP și în anumite alte țări;
2. Informații tarifare obligatorii – *ITO* (modernizare): urmărește alinierea cu CVU a bazei de date care conține toate informațiile tarifare obligatorii care au fost emise de autoritățile vamale ale statelor membre;
3. Sistemul de decizii vamale (*CDS*) (nou): urmărește să armonizeze în întreaga Uniune procesele de luare a deciziilor vamale referitoare la aplicarea legislației vamale, prin

facilitarea consultărilor pe parcursul perioadei de luare a deciziilor și a gestionării procesului de autorizare;

4. Gestionarea uniformă a utilizatorilor și semnătura digitală – *GUU&SG sau „Portalul comercianților din UE”* (nou): urmărește să ofere comercianților acces, în mod direct și armonizat la nivelul UE, la diferite sisteme vamale electronice astfel cum sunt definite în CVU;
5. Operatorii economici autorizați – AEO (modernizare): urmărește îmbunătățirea proceselor operaționale legate de cererile și autorizațiile AEO, luând în considerare modificările introduse prin CVU;
6. Sistemul de înregistrare și identificare a operatorilor economici – *EORI* (modernizare): urmărește să asigure o ușoară modernizare a sistemului existent care permite înregistrarea și identificarea operatorilor economici din Uniune și a persoanelor din țări terțe care desfășoară activități în domeniul vamal în Uniune;
7. Tarifal vamal comun și supravegherea – *Supraveghere* (modernizare): urmărește să modernizeze, în vederea alinierii la cerințele CVU, baza de date existentă care înregistrează și centralizează toate datele comerciale ale UE (importuri și exporturi) furnizate zilnic de autoritățile vamale naționale;
8. Dovada statutului unional – *PoUS* (nou): va stoca, gestiona și extrage toate declarațiile pe care le furnizează comercianții pentru a dovedi statutul unional al mărfurilor lor;
9. Noul sistem computerizat de tranzit – *NCTS* (modernizare): aliniază sistemul de tranzit existent la noile cerințe ale CVU, cum ar fi înregistrarea incidentelor din timpul transportului, alinierea schimburilor de informații la cerințele în materie de date prevăzute în CVU și modernizarea și dezvoltarea interfețelor cu alte sisteme;
10. Sistemul automatizat de export – *AES* (modernizarea atât a sistemului transeuropean existent, cât și a sistemelor naționale de export existente): vizează punerea în aplicare a cerințelor CVU pentru exportul și ieșirea mărfurilor;
11. Schimb standardizat de informații pentru regimuri speciale – *INF* (nou): dezvoltă un nou sistem pentru a sprijini și a optimiza procedurile de gestionare a datelor și prelucrarea electronică a datelor în cadrul regimurilor speciale;
12. Vămuirea centralizată pentru import – *CCI* (nou): urmărește să coordoneze, între birourile vamale implicate, prelucrarea declarațiilor vamale și autorizarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri, astfel încât operatorii economici să își poată centraliza activitățile cu autoritățile vamale;
13. Gestionarea garanțiilor – *GUM* (nou): urmărește să permită alocarea și gestionarea în timp real în întreaga UE a garanțiilor vamale globale pe care comercianții le depun acolo unde există riscul ca taxele să nu fie plătite;
14. Sistemul de control al importurilor – *ICS* (modernizare): are drept scop consolidarea siguranței și securității lanțului de aprovizionare prin îmbunătățirea calității datelor, a fișierelor de date, a disponibilității datelor și a schimbului de date în ceea ce privește informațiile care figurează în declarația sumară de intrare și cele referitoare la riscuri și controale.

Cele trei sisteme pe care statele membre trebuie să le dezvolte sau să le modernizeze sunt următoarele:

1. Armonizarea și facilitarea regimurilor speciale – *SP*: sistemele naționale vor trebui să pună în aplicare toate modificările introduse prin CVU care sunt necesare pentru

antrepozitarea vamală, destinația finală, admiterea temporară și perfecționarea activă și pasivă.

2. Notificarea sosirii, notificarea prezentării și depozitarea temporară – *NA, PN, TS*: definește automatizarea proceselor la nivel național în ceea ce privește notificarea sosirii mijloacelor de transport, notificarea prezentării mărfurilor și declarațiile de depozitare temporară, astfel cum sunt descrise în CVU, și sprijină armonizarea între statele membre în ceea ce privește schimbul de date dintre operatori și vamă;
3. Sistemele naționale de import – *NIS*: urmăresc punerea în aplicare a tuturor cerințelor în materie de proceduri și de date care decurg din CVU și care se referă la importuri.

3. REVIZUIRE

a. Stadiul punerii în aplicare a pachetului legislativ CVU

Pachetul CVU a fost pus în aplicare la timp la 1 mai 2016. Comisia nu a identificat până în prezent nicio problemă majoră în aplicarea sa, deși este clar că atât avantajele, cât și impactul CVU vor fi evidente pe deplin numai atunci când vor fi implementate toate sistemele informatice aferente.

De la intrarea în vigoare a CVU, Comisia a continuat procesul de reuniuni periodice cu statele membre și cu reprezentanții sectorului comercial în scopul de a identifica și aborda problemele legate de legislație, de a oferi asistență pentru interpretarea acesteia și de a analiza domeniul de aplicare pentru continuarea simplificării proceselor. Acest proces de consultare este în conformitate cu angajamentele asumate de Comisie în comunicarea sa privind Dezvoltarea uniunii vamale a UE și guvernanta acesteia¹⁴. Comisia a acordat în permanență o atenție deosebită nevoii de a avea termene realiste, precum și costurilor și impactului general al schimbărilor asupra domeniului vamal și a comerțului.

În plus, statele membre și reprezentanții sectorului comercial au colaborat cu Comisia pentru mai multe documente de orientare care abordează aplicarea practică a noilor norme.

Comisia a creat o serie de grupuri de proiect¹⁵ în cadrul programului Vamă 2020, care implică atât statele membre, cât și reprezentanții sectorului comercial, pentru a analiza anumite cazuri concrete din activitatea întreprinderilor:

- *un grup de proiect privind simplificările*, pentru a dezvolta beneficiile autoevaluării, înscrierea în registrele declarantului și vămuirea centralizată;
- *un grup de proiect privind importurile cu valoare mică*, pentru a analiza modalitatea cea mai potrivită de a asigura condiții de concurență echitabile între operatorii poștali și firmele de curierat rapid, având în vedere creșterea vânzărilor pe internet și obligația care decurge din aceasta pentru vamă de a asigura controale adecvate și de a proteja cetățenii și interesele financiare ale UE fără a împiedica comerțul legitim;
- *un grup de proiect privind tranzitul*, pentru a desfășura activități legate de utilizarea unui document electronic de transport (ETD) ca declarație de tranzit pentru transportul

¹⁴ COM(2016)/0813 final.

¹⁵ A se vedea Registrul grupului de experți al Comisiei la adresa

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=search.result&page=1>

aerian sau transportul maritim;

- *un grup de proiect privind garanțiile*, pentru a examina modul în care condițiile pentru a beneficia de o reducere totală sau parțială a nivelului garanției globale ar putea răspunde mai bine la realitatea economică.

Mai mult, testarea în regim pilot în colaborare cu sectorul comercial și cu statele membre este în curs de desfășurare, astfel cum se prevede în CVU, având ca scop să se testeze noi metode și să se identifice modalități mai bune de abordare a unor provocări precum cele generate de creșterea vânzărilor pe internet, de lipsa disponibilității datelor și de necesitatea abordărilor bazate pe sisteme.

Acest proces de dialog regulat cu părțile interesate a condus la modificări și completări suplimentare ale pachetului legislativ CVU începând cu 1 mai 2016, după cum urmează:

- i. O modificare a articolului 136 din CVU privind mărfurile care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană. Această modificare¹⁶ a fost necesară pentru a asigura o supraveghere vamală corespunzătoare în cazul anumitor mărfuri care intră în Uniune printr-un port, dar își continuă călătoria pe o navă-container către un al doilea port din Uniune și sunt descărcate abia în cel de al doilea port. Ca urmare a modificării, mărfurile trebuie să fie prezentate, de asemenea, în vama celui de al doilea port.
- ii. O modificare a actului de punere în aplicare a CVU¹⁷, astfel încât legislația să se adapteze mai bine la necesitățile autorităților și ale sectorului comercial și să se asigure mai bine aplicarea eficace și uniformă a normelor. Cele mai semnificative modificări, care au fost introduse la cererea reprezentanților sectorului comercial, pot fi rezumate după cum urmează:
 - au fost clarificate și simplificate normele care reglementează declarația pe termen lung a furnizorului. Reprezentanții sectorului comercial au salutat în mod deosebit reintroducerea posibilității pentru comercianți de a emite, în orice moment al anului, o singură declarație vizând întregul an calendaristic;
 - a fost acordată o perioadă mai lungă de timp exportatorilor pentru a obține un număr de exportator înregistrat (REX) (care permite exportatorilor să își autocertifice originea mărfurilor) în sensul Acordului comercial UE-Canada (CETA) și
 - au fost îmbunătățite normele privind desemnarea biroului vamal de ieșire în cazurile de export urmat de tranzitul mărfurilor supuse accizelor.

¹⁶ Regulamentul (UE) 2016/2339 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii în ceea ce privește mărfurile care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană (JO L 354, 23.12.2016, p. 32).

¹⁷ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/989 al Comisiei din 8 iunie 2017 de rectificare și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 149, 13.6.2017, p. 19-56).

- iii. Adoptarea unui act de punere în aplicare¹⁸ privind modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice destinate schimbului de informații și pentru stocarea acestor informații în temeiul Codului vamal al Uniunii. Acesta stabilește normele care reglementează sistemul de decizii vamale și sistemul de gestionare uniformă a utilizatorilor și de semnătură digitală (a se vedea secțiunea b de mai jos).
- iv. Este posibil ca actul delegat și actul de punere în aplicare să trebuiască să fie modificate din nou în 2018 pentru a aborda, printre altele, următoarele aspecte:
- O nouă *definiție a exportatorului* de la articolul 1 punctul 19 din actul delegat prin care exportatorul va avea în continuare obligația de a fi stabilit în UE, însă condiția ca exportatorul să dețină contractul de vânzare va fi atenuată. Reprezentanții sectorului comercial susțin că definiția actuală nu reflectă în mod adecvat modelele de afaceri existente, cum ar fi modelul în care vânzătorul este stabilit în afara UE.
 - O modificare a articolelor 114 și 134 din actul delegat al CVU pentru a introduce flexibilități în formalitățile vamale aplicabile tranzacțiilor dintre un *teritoriu fiscal special* și teritoriul de care aparține (și anume, pentru tranzacțiile din cadrul unui singur stat membru).
 - Prelungirea până la mai mult de o zi a termenului prevăzut la articolul 115 din actul delegat al CVU pentru a declara *mărfurile depozitate într-un alt loc decât un spațiu de depozitare temporară*. Modificarea ar fi concepută pentru a se asigura că perioada de timp este mai ușor de gestionat atât pentru comercianți, cât și pentru vamă, fiind în același timp menținută la o perioadă scurtă de timp pentru a evita abuzurile.
 - Modificarea unei dispoziții existente care prevede ca un exemplar tipărit al *jurnalului de pescuit*, cuprinzând informații comerciale confidențiale, să fie transmis autorităților vamale ale țărilor terțe, astfel încât autoritățile respective să poată certifica faptul că produsele care provin din pescuitul maritim transbordate și transportate prin țara sau teritoriul lor nu au fost manipulate. Industria pescuitului a alertat Comisia cu privire la problema legată de obligația de a dezvălui informații comerciale confidențiale cu privire la locul de captură al peștilor, astfel încât modificarea ar garanta că nu ar exista un schimb de informații confidențiale aparținând navelor UE.
 - O modificare a actului delegat pentru a reintroduce o dispoziție care a existat în cadrul legislației CVC. Reprezentanții sectorului comercial au remarcat că pachetul CVU nu conține nicio dispoziție care să permită în mod specific titularului de autorizații pentru destinația finală să *depoziteze într-un singur rezervor* produse energetice clasificate sub diferite subpoziții. Din motive legate de caracteristicile tehnice ale acestor produse, această restricție face imposibilă în practică utilizarea unor astfel de autorizații pentru destinația finală.
 - Modificarea cadrului de reglementare aplicabil *automobilelor închiriate în afara UE de către rezidenții UE*. În prezent, în cazul în care automobilele nu

¹⁸ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2089 al Comisiei din 14 noiembrie 2017 privind modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice destinate schimbului de informații și pentru stocarea acestor informații în temeiul Codului vamal al Uniunii.

sunt înmatriculate în UE, acestea fac obiectul taxei la import atunci când intră pe teritoriul vamal al UE (cu excepția cazului în care un rezident al UE utilizează o mașină închiriată pentru a reveni la locul de reședință). Această dispoziție a fost considerată prea restrictivă în cazul rezidenților UE care închiriază mașini pe perioade scurte, astfel că actul delegat ar putea fi modificat pentru a remedia acest aspect.

- Modificarea regulilor de origine astfel încât să poată fi acordat un *tratament tarifar preferențial produselor transformate* care au fost obținute din mărfuri importate care au îndeplinit la rândul lor condițiile pentru a beneficia de un tratament tarifar preferențial în cadrul regimului de perfecționare activă. Această modificare ar oferi operatorilor economici în cauză un tratament tarifar echivalent cu cel de care au beneficiat, în cadrul regimului vamal cunoscut sub numele de transformare sub control vamal, atunci când era în vigoare CVC.
- Unele modificări tehnice pentru a adapta mai bine normele privind înregistrarea pentru sistemul electronic REX la situația exportatorilor.

În afară de modificările cu caracter mai general ale pachetului CVU menționate mai sus, la fel cum a acționat în cazul CVC, Comisia a făcut uz, de asemenea, de competențele sale în temeiul CVU de a adopta acte de punere în aplicare în mai multe rânduri în scopuri specifice sau tehnice, cum ar fi pentru clasificarea tarifară a mărfurilor și pentru derogări temporare de la normele privind originea preferențială.

b. Stadiul punerii în aplicare a programului de lucru al CVU

Primul termen-limită pentru intrarea în funcțiune a unora dintre cele șaptesprezece sisteme informatice enumerate în programul de lucru al CVU a fost 2017, iar acest termen a fost respectat:

- La 1 ianuarie 2017, Comisia a lansat sistemul exportatorilor înregistrați (REX). Această nouă bază de date conține date despre exportatorii înregistrați în țările beneficiare ale sistemului generalizat de preferințe al UE și despre anumiți operatori înregistrați în UE, inclusiv în contextul acordului de liber schimb cu Canada. Aceasta permite unui operator economic să verifice dacă un furnizor este înregistrat pentru a avea permisiunea de a întocmi atestate de origine și va permite, de asemenea, autorităților vamale din țările UE să valideze numerele REX furnizate în declarațiile vamale, comparându-le cu baza de date centrală. Au fost înregistrați aproximativ 20 000 de exportatori în UE și aproximativ 11 000 de exportatori în țările beneficiare ale SGP care aplică deja sistemul. S-au primit reacții pozitive din partea operatorilor economici, de la autoritățile vamale ale UE și de la autoritățile competente din țările care beneficiază de SPG, neexistând plângeri până în prezent.
- În octombrie 2017, Comisia a lansat sistemul de decizii vamale și sistemul de gestionare uniformă a utilizatorilor și de semnătură digitală (GUU&SD) în același timp. Sistemul de decizii vamale reprezintă un pas extrem de important în armonizarea modului în care sunt gestionate autorizațiile vamale în cele 28 de state membre. Sistemul are componente comune (portalul comercianților din UE, sistemul central de gestionare a deciziilor vamale și serviciile de referință cu privire la clienți) și componente naționale (portalul național al comercianților și sistemul național de gestionare a deciziilor vamale). Acesta permite prelucrarea a douăzeci și două de autorizații vamale, cum ar fi cele pentru declarațiile simplificate, vămuire centralizată,

perfecționare activă și pasivă, garanții globale, amânarea plății, tranzit și multe altele. Operatorul economic poate depune cererile de autorizații prin intermediul GUU&SD, care îi permite accesul la sistemul de decizii.

- Prima etapă a sistemului de informații tarifare obligatorii (ITO) a fost finalizată în octombrie 2017, care era termenul-țintă pentru finalizarea acestei etape.

Cele mai multe dintre celelalte sisteme electronice sunt, de asemenea, pe cale de a fi finalizate până la datele stabilite în programul de lucru. În realitate, se preconizează că aproximativ 80 % din activitățile Comisiei cu privire la sistemele transeuropene vor fi finalizate până în 2020.

Cu toate acestea, a devenit, de asemenea, clar că nu toate sistemele pot fi complet finalizate până în anul 2020, care este termenul-limită. Acest termen a fost întotdeauna unul ambițios, având în vedere complexitatea sarcinii și costurile introducerii noilor sisteme informatice în întreaga UE. La stabilirea acestui termen-limită, s-a anticipat că normele care completează și pun în aplicare CVU (actul delegat, actul de punere în aplicare și actul delegat tranzitoriu) vor fi adoptate foarte curând după adoptarea CVU în 2013, astfel încât dispozițiile lor să poată fi luate în considerare la dezvoltarea sistemelor informatice. Cu toate acestea, discuțiile privind dispozițiile de completare și de punere în aplicare au durat mult mai mult decât se preconiza, iar actele au fost adoptate în forma finală abia la sfârșitul anului 2015-începutul anului 2016. Acest lucru a dus la rândul său la o întârziere în elaborarea specificațiilor funcționale pentru sistemele electronice care procesează declarațiile și notificările, care se bazează pe cerințele în materie de date prevăzute în anexa B la actele delegat și de punere în aplicare ale CVU. Complexitatea sistemelor a devenit complet evidentă abia la finalizarea acestor specificații tehnice.

În plus, armonizarea cerințelor în materie de date (și anume, datele pe care autoritățile vamale ale statelor membre le solicită operatorilor economici) s-a dovedit a fi una dintre principalele provocări pentru dezvoltarea sistemelor informatice. Armonizarea datelor este esențială pentru interoperabilitatea diferitor sisteme electronice și pentru aplicarea armonizată a normelor juridice. De asemenea, armonizarea este fundamentală pentru a se asigura alinierea la modelele internaționale de date, precum cel al Organizației Mondiale a Vămirilor, asigurându-se astfel legăturile cu sistemele informatice ale țărilor terțe și facilitându-se schimburile comerciale. Cu toate acestea, o astfel de activitate implică o investiție mult mai mare decât se preconiza din punctul de vedere al timpului și din punct de vedere financiar pentru reprogramarea completă a unora dintre sistemele electronice existente.

Întrucât sistemele electronice sunt strâns legate între ele, o altă provocare este legată de importanța de a le implementa în ordinea corectă (secvențiere), astfel încât să se asigure respectarea interdependențelor și să se introducă schimbările pentru administrații și sectorul comercial într-un mod structurat și coerent.

Unele probleme particulare apar în legătură cu modernizarea sistemului de control al importurilor (ICS). Acest sistem a fost conceput ca răspuns la preocupările legate de securitate apărute în urma atacurilor din 11 septembrie, în cadrul standardelor de comerț internațional recomandate de Organizația Mondială a Vămirilor. Sistemul impune transportatorilor să transmită electronic un anumit număr de elemente de date biroului vamal de primă intrare al UE înainte ca mărfurile să intre pe teritoriu și, în majoritatea cazurilor, chiar înainte ca mărfurile să părăsească țara de export. Obiectivul în temeiul CVU este îmbunătățirea sistemelor ICS existente. Sistemul „ICS2”, de exemplu, ar introduce un registru central european, astfel încât să permită colectarea de informații prealabile în timp real și de

înaltă calitate privind mărfurile, ar asigura înregistrarea multiplă (și anume, astfel încât nu numai un transportator, ci și un importator, un destinatar sau alte persoane interesate să poată furniza datele necesare privind mărfurile care intră în uniunea vamală), ar pune la dispoziție o interfață armonizată pentru comercianți care să permită operatorilor economici să prezinte informații prealabile privind mărfurile într-un mod standardizat și armonizat și ar furniza instrumente care să sprijine autoritățile vamale să analizeze, în scopul gestionării riscurilor, volumele mari de informații stocate în registru. Cu toate acestea, a devenit clar faptul că activitățile legate de sistemul ICS necesită depunerea mai multor eforturi decât se preconiza, în special ca urmare a cerințelor ridicate de securitate pentru datele din registrul central, a costurilor operaționale ridicate, a nevoii menționate mai sus de a armoniza cerințele în materie de date și a necesității mai multor funcționalități comune la nivelul UE, astfel încât să se reducă cerința de investiții paralele costisitoare la nivel național.

c. Etapele următoare

Comisia va continua procesul de discuții periodice cu statele membre și întreprinderile pentru a se asigura că CVU *facilitează schimburile comerciale*. Simplificarea legislației și a procedurilor vamale introduse prin CVU are deja un impact pozitiv și a fost salutăată de o mare parte a operatorilor economici. Cu toate acestea, unele voci susțin că CVU nu facilitează suficient schimburile comerciale. Acestea subliniază faptul că statutul de AEO este în prezent obligatoriu pentru a beneficia de anumite simplificări și că acest lucru va dezavantaja întreprinderile mici care nu pot investi în procesul de obținere a statutului de AEO, chiar dacă întreprinderile au fost cele care au solicitat unele avantaje speciale pentru operatorii AEO în schimbul investițiilor și al eforturilor pe care operatorii economici implicați le realizează pentru obținerea autorizației AEO. Mulți reprezentanți ai sectorului comercial subliniază, de asemenea, că va dura prea mult pentru ca avantajele CVU să se materializeze pe deplin, din cauza perioadelor lungi de tranziție permise pentru coexistența în continuare a sistemelor bazate pe suport de hârtie în unele state membre, în timp ce alții solicită perioade de tranziție mai lungi pentru finalizarea tuturor noilor cerințe legate de sistemele electronice. În plus, unii reprezentanți ai sectorului comercial subliniază diferențele persistente dintre statele membre în ceea ce privește interpretarea normelor.

De asemenea, Comisia va continua să consulte îndeaproape cu părțile interesate *pentru a identifica erorile și anomaliile tehnice* din pachetul legislativ. Actele juridice ale CVU au peste 2 000 de pagini, prin urmare, este inevitabil ca în continuare să mai fie nevoie de adaptări ale pachetului legislativ. CVC anterior și dispozițiile corespunzătoare de punere în aplicare ale acestuia au necesitat mai multe modificări.

În ceea ce privește autoritățile vamale, o funcție esențială este aceea de a *proteja veniturile și de a garanta siguranța și securitatea*. De asemenea, trebuie continuate eforturile pentru a se asigura că echilibrul dintre controale și facilitarea schimburilor comerciale este corect și că orice fel de probleme în această privință sunt soluționate rapid. Această activitate va implica un angajament continuu intens cu Parlamentul European, Curtea de Conturi Europeană și serviciile din cadrul Comisiei care sunt responsabile de protejarea resurselor proprii ale UE și de combaterea fraudei.

În ceea ce privește *sistemele electronice CVU*, Comisia consideră că este necesar să se prelungească termenul-limită pentru anumite sisteme în scopul de a asigura o implementare fără probleme a celorlalte sisteme până la data-țintă, și anume 2020. Statele membre și întreprinderile au nevoie de calendare realiste și de securitate juridică cu privire la modalitățile de schimb și de stocare a informațiilor vamale și au nevoie, în medie, de doi ani pentru a pregăti fiecare sistem electronic. Dacă este improbabil ca anumite sisteme să fie puse

în aplicare până la data prevăzută, acest lucru trebuie clarificat până în 2018 și este necesar să se ofere securitate cu privire la normele juridice care se vor aplica în absența sistemelor respective.

În consecință, Comisia propune următoarele:

i) Comisia va realiza o evaluare intermediară a CVU până la sfârșitul anului 2021 și o verificare cuprinzătoare a caracterului adecvat odată implementate toate sistemele electronice. Verificarea caracterului adecvat va permite Comisiei să decidă pe termen mai lung dacă sunt necesare schimbări majore de politică pentru ca CVU să rămână adecvat scopului într-un mediu comercial mondial și pentru ca acesta să continue să asigure un echilibru adecvat între facilitarea schimburilor comerciale și controale.

(ii) Înainte de verificarea caracterului adecvat, Comisia poate continua să prezinte propuneri de rectificări sau modificări tehnice ale pachetului legislativ CVU care devin necesare pentru a se asigura buna funcționare continuă a cadrului legislativ.

iii) Comisia va lua în considerare prezentarea unei propuneri legislative la începutul anului 2018 care să vizeze prelungirea termenului-limită pentru utilizarea în continuare a dispozițiilor tranzitorii în ceea ce privește numărul limitat de sisteme electronice care nu pot fi implementate integral până la termenul-limită 2020. Aceasta va fi urmată de o decizie de punere în aplicare a Comisiei, cu o actualizare corespunzătoare a programului de lucru. În acest moment, sistemele care ar putea să necesite desfășurarea de activități suplimentare după 2020 sunt următoarele:

- modernizările sistemului de control al importurilor (ICS), ale noului sistem computerizat de tranzit (NCTS) și ale sistemului automatizat de export (AES), la care se adaugă componenta de export a sistemului de regimuri speciale și
- introducerea sistemului de vămuire centralizată pentru import (CCI), a sistemului privind dovada statutului unional (PoUS) și a sistemului de gestionare a garanțiilor (GUM).

Comisia a consultat statele membre cu privire la sistemele electronice care necesită desfășurarea de activități suplimentare și a elaborat această planificare provizorie pe baza răspunsurilor primite de la statele membre. De asemenea, Comisia a consultat reprezentanții sectorului comercial în cadrul reuniunilor periodice ale Grupului de contact pentru comerț care reunește reprezentanți ai diferitelor asociații profesionale.

4. EXERCITAREA COMPETENȚELOR DE ADOPTARE A ACTELOR DELEGATE

În conformitate cu articolul 284 din CVU, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 290 din TFUE în scopul de a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale ale regulamentului privind CVU, pe o perioadă de cinci ani începând cu 30 octombrie 2013. Articolul 284 alineatul (2) prevede obligația Comisiei de a întocmi un raport adresat Parlamentului European și Consiliului cu privire la utilizarea acestei competențe de a adopta acte delegate. Comisia trebuie să întocmească raportul cu cel mult nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani, și anume până la 30 ianuarie 2018.

CVU împuternicește Comisia să adopte acte delegate în temeiul următoarelor dispoziții: articolele 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 216, 221, 224, 231, 235, 253, 265 și 279.

Până în noiembrie 2017, Comisia și-a exercitat competența de a adopta acte delegate de patru ori (a se vedea secțiunea 2.a):

- a) pentru a adopta actul delegat al CVU¹⁹. Tabelul din anexă corelează dispozițiile din actul delegat al CVU și competențele conferite Comisiei de cod;
- b) pentru a adopta actul delegat tranzitoriu al CVU²⁰, în baza competenței prevăzute la articolul 279 din cod;
- c) pentru a rectifica articolele 136 și 141 din actul delegat al CVU²¹, în baza competenței prevăzute la articolul 160 din cod și
- d) pentru a rectifica anexa 12 la actul delegat tranzitoriu al CVU²², în baza competenței prevăzute la articolul 279 din cod.

Pe parcursul pregătirii actelor delegate, Comisia a consultat toate părțile interesate relevante, în special experții și operatorii economici din statele membre din sectoarele comercial, logistic și al afacerilor. Experții din statele membre și mediul de afaceri au discutat și au sprijinit dispozițiile incluse în actele delegate.

Pe parcursul procesului procedural și decizional, Comisia a asigurat transmiterea în timp util și în mod adecvat a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu. Parlamentul European și Consiliul nu au contestat adoptarea niciunui dintre acte.

Pentru a se asigura că legislația vamală a UE este adaptată în mod constant la cerințele tehnice și la progresul tehnologic al activității vamale, Comisia este de opinie că această competență de a adopta acte delegate care i-a fost conferită prin CVU ar trebui extinsă pentru o perioadă suplimentară de cinci ani, în conformitate cu articolul 284 alineatul (2) din CVU.

5. CONCLUZII

Prin prezentul raport, Comisia dă curs i) solicitării Parlamentului European de a elabora un raport privind punerea în aplicare a CVU și ii) obligației sale de a raporta Parlamentului European și Consiliului cu privire la utilizarea competențelor delegate care i-au fost conferite prin articolul 284 alineatul (2) din regulamentul privind CVU.

În ceea ce privește punerea în aplicare a CVU, Comisia consideră o realizare remarcabilă faptul că CVU, care a introdus modificări atât de importante, nu a întâmpinat niciun fel de probleme legislative majore în primele optsprezece luni de punere în aplicare. Procesul de consultare periodică cu statele membre și cu sectorul comercial a dus la soluționarea rapidă a oricărei erori tehnice constatate de la adoptarea codului în 2013. În același timp, este clar că impactul CVU trebuie să fie analizat într-un mod cuprinzător în viitor, pentru a se stabili dacă

¹⁹ A se vedea nota de subsol 6.

²⁰ A se vedea nota de subsol 8.

²¹ A se vedea nota de subsol 11.

²² A se vedea nota de subsol 12.

CVU a îndeplinit obiectivele pentru care a fost conceput sau dacă sunt necesare ajustări de politică. Prin urmare, Comisia propune:

- Să efectueze, până în 2021, o evaluare intermediară a cadrului juridic al CVU și a sistemelor electronice implementate până la data respectivă;
- Să efectueze o verificare mai cuprinzătoare a caracterului adecvat de îndată ce au fost implementate toate sistemele electronice;
- Să continue să propună rectificări sau modificări tehnice ale pachetului legislativ CVU necesare pentru a se asigura buna funcționare continuă a cadrului legislativ;
- Să ia în considerare prezentarea unei propuneri legislative la începutul anului 2018 pentru modificarea CVU, astfel încât perioada în care se pot utiliza dispozițiile tranzitorii cu privire la formalitățile vamale tratate de sistemele informatice care nu pot fi aplicate integral până în 2020 să fie extinsă până cel mai târziu în anul 2025;
- Să actualizeze programul de lucru al CVU printr-o decizie de punere în aplicare a Comisiei.

În ceea ce privește utilizarea competențelor de a adopta acte delegate conferite prin articolul 284 alineatul (2) din CVU, Comisia consideră că a exercitat aceste competențe în mod activ și adecvat. În același timp, Comisia consideră că această delegare de competențe ar trebui prelungită pentru ca Comisia să poată propune oricare alte măsuri suplimentare necesare pentru a adapta legislația vamală la progresul tehnic și tehnologic, precum și la dinamica schimburilor comerciale.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să ia act de prezentul raport.

Anexă

Dispozițiile CVU privind conferirea de competențe	Dispozițiile actului delegat al CVU adoptate în conformitate cu delegarea de competențe
Articolul 2	Articolele 114, 134 și 188
Articolul 7 (Modalități de schimb și de stocare a informațiilor și cerințe comune în materie de date)	Articolele 2, 3, 4, 9, 19, 21, 38, 39, 40, 82, 85, 86, 87, 92, 93, 94, 95, 96, 116, 124, 124a, 125, 126, 126a, 127, 129a, 129b, 130, 131, 132, 133, 144, 154, 157, 160, 163, 164, 165, 175, 178, 181, 184, 185, 190, 196, 238, 241, 246, 247 și 249
Articolul 10	Articolele 5, 6 și 7
Articolul 20	Articolul 210
Articolul 24 (Decizii privind aplicarea legislației vamale)	Articolele 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 82, 92, 97, 121, 123, 156, 162, 171, 172, 173, 186, 192, 194 și 205
Articolul 31 (Revocarea și modificarea deciziilor favorabile)	Delegare care nu a fost încă utilizată: Dispoziția vizează 1) cazurile în care o decizie favorabilă adresată mai multor persoane poate fi revocată în ceea ce privește atât persoana care nu își îndeplinește o obligație impusă prin decizia respectivă, cât și celelalte persoane implicate; 2) cazurile excepționale în care autoritățile vamale pot amâna data la care produce efecte revocarea sau modificarea.
Articolul 36 (Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii)	Delegare care nu a fost încă utilizată: Dispoziția vizează 1) cazurile specifice menționate la articolul 34 alineatul (7) litera (b) și articolul 34 alineatul (8), în care sunt revocate deciziile referitoare la informațiile tarifare obligatorii (ITO) sau deciziile referitoare la informațiile obligatorii privind originea (IOO); 2) cazurile menționate la articolul 35, în care sunt luate decizii referitoare la informațiile obligatorii cu privire la alți factori pe baza cărora se aplică taxe la import sau la export și alte măsuri legate de comerțul cu mărfuri.
Articolul 40	Articolele 23, 24 și 25
Articolul 62	Articolele 31, 32, 33, 34, 35 și 36
Articolul 65 (Originea preferențială)	Articolele 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69 și 70

Articolul 75	Articolul 71
Articolul 88 (Datoria vamală)	Articolele 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80 și 168
Articolul 99	Articolele 81, 82, 83, 84, 85 și 86
Articolul 106	Articolele 88 și 92
Articolul 115	Articolele 89, 90 și 91
Articolul 122	Articolele 98, 99, 100, 101 și 102
Articolul 126	Articolul 103
Articolul 131 (Rambursarea și remiterea)	Articolele 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112 și 113
Articolul 142 (Locuri desemnate pentru prezentarea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al UE)	Articolul 115
Articolul 151 (Condițiile și autorizația pentru depozitarea temporară)	Articolele 115, 116, 117 și 118
Articolul 156 (Statutul vamal al mărfurilor)	Articolele 119, 120, 121, 122, 122a, 128, 129, 129c, 129d și 182
Articolul 160 (Plasarea mărfurilor sub un regim vamal)	Articolele 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142 și 143
Articolul 164	Articolul 155
Articolul 168 (Declarații simplificate)	Articolele 145, 146, 147 și 183
Articolul 175	Articolele 148 și 248
Articolul 180	Articolul 149
Articolul 183 (IED)	Articolul 150
Articolul 186	Articolele 151 și 152
Articolul 196	Articolul 153

Articolul 206	Articolele 158 și 159
Articolul 212 (Dispoziții generale privind regimurile speciale)	Articolele 161, 163, 165, 166, 167, 170, 175, 176, 177, 178, 201, 202, 203, 204, 206, 207, 218, 239, 240, 242 și 243
Articolul 216	Articolele 174, 217, 218 și 237
Articolul 221	Articolele 179 și 180
Articolul 224	Articolul 169
Articolul 231	Articolele 187 și 189
Articolul 235 (Tranzit unional)	Articolele 191, 193, 195, 197, 198, 199, 200
Articolul 253 (Utilizare specifică)	Articolele 206, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235 și 236
Articolul 265	Articolele 244 și 245